

rings- og kvalitetsudviklingsmetode? Så er spørgsmålet: Hvad tager mest tid?

Kl. 17:52

Første næstformand (Svend Auken):

Det er fint at have meget på hjerte, men vi er nødt til efter taletidsreglerne at holde det inden for 1 minut. Ministeren.

Kl. 17:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er heller ikke sikker på, at jeg fangede alle tre spørgsmål, der måtte være til stede, men så har fru Karen Klint jo en anden kort bemærkning.

Men om det første – den bemyndigelse, som gives til ministeren – vil jeg sige, at jeg jo ikke har nogen mulighed for at meddele et privat sygehus eller en privat psykiatrisk klinik, at de skal arbejde under de og de vilkår. For de vil jo altid kunne sige: Nej, det vil vi ikke. For de er private. Så jeg kan jo ikke gå ind og diktere dem, til hvilken pris de skal arbejde.

Men det, jeg vil gøre – som jeg også sagde til hr. Jens Peter Vernersen – er, at jeg meget gerne vil være med til, at vi udbygger det prissætningsværktøj, vi har i DRG. Og det gælder i øvrigt helt generelt for det offentlige og det private sundhedsvæsen, at vi får skabt mere gennemsigthed, sådan at der er fair konkurrence mellem det offentlige og det private sundhedsvæsen, så vi ikke har de her uendelige diskussioner, hvor de i det private mener, at de får for lidt, og de i det offentlige mener, at de får for meget.

Kl. 17:53

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Klint for en kort bemærkning.

Kl. 17:53

Karen J. Klint (S):

Jeg skal så gøre den kort, for det konkrete spørgsmål om fysioterapi var, om betalingen så er sikret på finansloven for 2009, for satspuljen på det område er jo kun 1-årig.

Så var der det om graduering af embedslægerens tilsyn på plejehjemmene, som nu på sigt skal erstattes af det, man kalder for en akkrediterings- og kvalitetsudviklingsmetode. Embedslægerne kan nøjes med at komme en enkelt gang om året, og hvis man skal have de her metoder ind, så har jeg i hvert fald svært ved at se, at det både er tidsbesparende, og at det er en afbureaukratisering. Jeg sidder selv i bestyrelsen på nogle private institutioner, som er inden for akkrediterings- og kvalitetsudviklingsområder, og ved, at det i hvert fald er noget, som tager ekstremt lang

tid. Det er godt, og det kvalitetssikrer, men at bilde folk ind, at det er mindre papir, er at snyde.

Kl. 17:54

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 17:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jamen altså, regeringen har ingen intentioner om at skabe mere bureaukrati, snarere tværtimod. Så fru Karen Klint får mig ikke til at stå her på Folketingets talerstol og sige, at vi bureaukratiserer, for det mener jeg rent faktisk ikke er tilfældet.

For så vidt angår finansieringen af den vederlagsfri fysioterapi, jamen så er der i dette hellige øjeblik ikke andre aftaler om finansieringen af den end den satspulje, som vi har indgået, og det vil sige, at når satspuljefinansieringen udløber, så foreligger der en ny situation, som vi må drøfte.

Kl. 17:55

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 17:55

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne takke og kvittere for ministerens bemærkninger om, at han gerne vil sætte sig i spidsen for en mere retfærdig udgiftsopgørelse i forholdet mellem private og offentlige sygehuse, og det får han jo så lejlighed til at uddybe, når der kommer et forslag fra SF m.fl.

Der er noget andet, jeg vil sige. Det kan godt være, at regeringen ikke har til hensigt at lave bureaukratisering, men jeg bliver nødt til at sige, at facit af regeringens handlinger sådan set er en bureaukratisering; det siger jeg mere for, at det ikke skal være fuldstændig uimodsagt.

Men det, jeg egentlig tog ordet for, var i forbindelse med Det Nationale Råd for Folkesundhed, som lægges sammen med Motions- og Ernæringsrådet med det formål at styrke indsatsen for at forlænge danskernes middellevetid. Som jeg prøvede at sige til ministeren under min tale, så kommer det helt af sig selv; den der middellevetid bliver forlængt helt af sig selv. Det er fint nok, at regeringen har det som målsætning; heldigvis kan regeringen ikke forhindre det, kan man sige, så ligegyldigt hvad regeringen gør, så vil det her komme af sig selv. Det, der er afgørende, er, om det bliver et godt liv. Og der er der altså brug for viden, og uanset hvad ministeren